

Sygn. akt IV Ka 658/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Sławomir Gosławski (spr.)

Sędziowie SO Tomasz Ignaczak

del. SR Anna Hanus - Klara

Protokolant Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Sławomira Kierskiego

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2013 roku

sprawy **E. J.**

oskarżonej z art. 177 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 8 października 2013 roku sygn. akt II K 518/13

na podstawie art.437§1 kpk, art.438 pkt 1 i 2 kpk, art.624§1 kpk

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, iż:

- w miejsce art.67§2 kk za podstawę prawną warunkowego umorzenia postępowania przyjmuje art.67§1 kk;
- uzupełnia rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 w ten sposób, iż zobowiązuje oskarżoną E. J. do naprawienia określonej w nim szkody w terminie 6 (sześciu) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku;

w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

zwalnia oskarżoną od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.

IV Ka 658/13

UZASADNIENIE

E. J. została oskarżona o to, że:

w dniu 18 czerwca 2013 roku około godziny 8, 25 na ulicy (...)w P.nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez to, że kierując samochodem osobowym marki V. (...)o nr rej. (...)podjęła manewr skrętu w lewo we wjazd na teren posesji, w wyniku czego nie udzieliła pierwszeństwa przejazdu nadjeżdżającej z przeciwnika, kierującej samochodem osobowym marki S. (...)o nr rej. (...)E. S., w następstwie czego doprowadziła do zderzenia się obu pojazdów na skutek czego kierująca S.doznała obrażeń ciała w postaci skręcenia kręgosłupa szyjnego, stłuczenia

głowy, stłuczenia kręgosłupa piersiowego i ogólnych potłuczeń ciała, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów jej ciała na okres powyżej siedmiu dni,

tj. o czyn z art. 177 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. wyrokiem z dnia 8 października 2013 roku w sprawie II K 518/13:

1. na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk, art. 67 § 2 kk warunkowo umorzył postępowanie karne wobec E. J. na okres próby 2 lat;

2. na podstawie art. 67 § 3 kk, art. 67 § 2 kk zobowiązał E. J. do naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej E. S. kwoty 2000 złotych;

3. zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 166, 84 złotych tytułem zwrotu wydatków i 80 złotych tytułem opłaty.

Powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na korzyść oskarżonej zaskarżył prokurator.

Wyrokowi zarzucił:

- obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 67 § 4 kk w zw. z art. 74 § 1 kk, polegającą na nieokreśleniu przez sąd terminu naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonej polegającego na zapłacie na jej rzecz kwoty 2000 złotych, mimo że z w/w przepisu wynika, iż powinien zostać określony czas wykonania przez oskarżonego nałożonego obowiązku;

- obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 413 § 1 pkt 6 kpk, poprzez wskazania złej podstawy prawnej przy orzekaniu okresu próby na jaki sąd warunkowo umorzył postępowanie karne w stosunku do E. J., tj. poprzez wskazanie błędnej podstawy jako art. 67 § 2 kk, zamiast prawidłowej art. 67 § 1 kk.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez określenie czasu wykonania obowiązku naprawienia szkody i wskazania okresu 6 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku i wskazania jako podstawy prawnej określenia czasu próby art. 67 § 1 kk, a nie art. 67 § 2 kk.

Sąd okręgowy zważył, co następuje:

apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie trzeba podkreślić, iż wina oskarżonej nie jest kwestionowana i w świetle zebranego materiału dowodowego nie budzi wątpliwości; prawidłowa jest też kwalifikacja prawna przypisanego mu czynu. Dodatkowo apelacja prokuratora jest w istocie wniesiona na niekorzyść E. J., albowiem w zasadniczej warstwie postuluje skrócenie oskarżonej terminu wykonania nałożonego obowiązku

(częściowego) naprawienia szkody (z dwóch lat do czterech miesięcy).

Przepis art. 67 § 1 kk wyznacza granice okresu próby, przy warunkowym umorzeniu postępowania karnego, na czas od jednego roku do dwóch lat. Sąd I instancji wyznaczając okres próby zastosowanego środka probacyjnego powołał się omyłkowo na art. 67 § 2 kk, będący podstawą do stosowania dozoru (wobec oskarżonej decyzja o oddaniu pod dozór nie zapadła), zamiast na art. 67 § 1 kk – co musi podlegać korekcie w postępowaniu odwoławczym.

Z wykładni językowej art. 67 § 3 kk jednoznacznie wynika, że przepis ten wyraźnie czyni rozróżnienie między obowiązkami (do których zalicza między innymi zobowiązanie sprawcy do naprawienia szkody w całości lub w części), a środkami karnymi. Rozgraniczenie to ma szalenie istotne znaczenie, bowiem w sytuacji nałożenia obowiązków probacyjnych sąd zobowiązany jest do określenia czasu i sposobu ich wykonania - art. 74 § 1 kk, natomiast przy orzeczeniu środków karnych tak postąpić nie może, bowiem żaden przepis materialnoprawny nie daje mu ku temu podstaw. Nakładając obowiązek naprawienia szkody, sąd musi więc określić nie tylko sposób, ale również termin

jego spełnienia (art. 74 kk), czego sąd merytoryczny zaniechał. Zobowiązanie do naprawienia szkody jest bowiem ujmowane jako obowiązek probacyjny, a w odniesieniu do takich obowiązków przepisy kodeksu karnego stawiają wymóg określenia czasu i sposobu ich wykonania.

Uwzględniając powyższe rozważania, sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, iż:

- w miejsce art. 67 § 2 kk za podstawę prawną warunkowego umorzenia postępowania (wyznaczenia okresu próby) przyjął art. 67 § 1 kk;

- uzupełnił rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 poprzez zobowiązanie oskarżonej do naprawienia określonej w nim szkody w terminie sześciu miesięcy od uprawomocnienia się wyroku (zaakceptował przy tym termin wskazany w apelacji, jako odpowiedni do realizacji w sytuacji materialnej oskarżonej. Pokrzywdzona może jednocześnie realizować swoje roszczenia odszkodowawcze z polisy ubezpieczeniowej OC T. J.).

Z tych względów sąd okręgowy orzekł, jak w sentencji. Zasady słuszności

(postępowanie odwoławcze zostało wywołane wyżej opisanymi błędami sądu rejonowego) uzasadniały zwolnienie oskarżonej od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.